

Merja Jalo



*Terapiatalli*  
**PONIMAA**

**Kesytön Titan**



**Merja Jalo**



**Kesytön Titan**



**Aurinko**  
KUSTANNUS

© Aurinko Kustannus ja tekijät

Teksti Merja Jalo

Kuvat Eeva Tötterström

Graafinen suunnittelu ja taitto Iiris Kallunki

ISBN 978-952-230-791-0

Painettu Printon, Tallinna 2022

# SISÄLLYS

<b>VARPUN UNELMA</b>	7
<b>HUHU</b>	14
<b>ONNETTOMUUS</b>	20
<b>SYNKKÄ VIRTAA</b>	25
<b>YKSIN</b>	31
<b>PAINAJAINEN</b>	37
<b>TERAPIATALLI PONIMAA</b>	44
<b>VARPU KOHTAA WIENNAN</b>	51
<b>ELÄMÄ VOITTA</b>	57



## VARPUN UNELMA

**V**arpu katsoo huoneen seinällä olevaa hevosenkuvaa. Siinä Titan seisoo Haarlan tallin kentällä esteiden välissä palkintoruusuke suitsissaan. Varpu tuntee siitä erityistä ylpeyttä. Seinällä on ruusukkeita pitkä rivi. Punainen, keltainen, sininen. Kaikkein halutuin on sinivalkoinen ruusuke. Se annetaan voittajahevoselle.

- Tänäpä pidetään viimeiset harjoitukset, Varpu tietää.

Tallilta lähtee yksi ratsukko aluekisoihin. Niissä on kova vastus. Varpu haluaa olla lähtijä. Se olisi unelmien täyttymys. Mutta sitten pitää voittaa Johanna-sisko. Hän on paha vastustaja.

Tytöt ratsastavat samalla tallilla. Johanna mustalla Haarlan tuntihevosella Rokilla ja Varpu hurjapäisellä Titanilla, joka on yksityisomistuksessa.

Varpu tuntee sisällään kyltymättömän voitonälän. Hän ei pelkää haasteita, vaikka Titanin kanssa saa aina tapella. Poni saattaa lähteä viemään milloin tahansa, tai sitten se heittelee takapäätänsä. Pystyynkin Titan nousee kohtuullisen usein. Mutta harva hevonen osaa hypätä kuten tummanruunikko. Kevytliikkeisellä Titanilla on matkaavoitettava askel. Se on ketterä esteratsu, pudottaa puomeja harvoin ja vielä harvemmin kieltää tai kiertää esteen.

- Voitto olisi huikea näyttö osaamisesta, Varpu sanoo.

Haarlan tallin omistaja Juhani on ratsastuksenopettaja. Hän on antanut Varpulle ja Johannalle yksityistunteja. Samalla hän on varoittanut Varpua Tessan hevosesta, joka on heikkohermoinen täykkäriristeytys. Niin hullua hevosta Juhani ei tuntihevoiseksi voisi ottaa. Vanhemmat vaatisivat heti korvauksia, ja maine somessa menisi, jos Haarlan hevoset purisivat, villiintyisivät tai heittäisivät muksut

selästään. Mutta Titan ei ollut ratsastuskoulun vastuulla. Tessa vastasi Varpun ratsastuksesta.

- Tänään kaiken pitää mennä nappiin, Varpu sanoo.

Johanna ilmestyy ovelle.

- Joko mennään? hän kysyy.

Varpu luo Titanin kuvaan viimeisen silmäyksen, ennen kuin kääntyy.

- Lähdetään vain, hän vastaa.

Varpu haluaa nähdä, millä päällä poni on tänään. Viime aikoina hän on huomannut siinä tavallistaakin enemmän hermostumisen merkkejä.

Johannaa huvittaa siskon epäluulo.

- Pitäishän sun tietää, että Titan on asennevammaisen. Karsinassakin se pistää korvat näin, Johanna esittää. - Ja sitten se vinkuu. Tessakaan ei ratsasta sillä enää juuri koskaan. Ja hän sentään omistaa hevosen.

- Titanilla on huono maine, Varpu myöntää. - Mutta kyllä mä pärjään sen kanssa.

Äiti on lähdössä töihin. Hän toimii sihteerinä asianajotoimistossa. Polkupyörällä sinne ajaa muutamassa minuutissa.



- Menettekö ratsastamaan? äiti kysyy ohimennen.

- Joo, Varpu vastaa. - Viimeiset harkat.

- Olkaa sitten varovaisia hevosten kanssa, äiti varoittaa. - Ettei satu mitään.

Äiti sanoo noin tavan vuoksi, Varpu miettii.

- Ei meille mitään käy, hän vakuuttaa.

Varpu ottaa olkapäälleen ratsastuskassin ja astuu Johanna mukanaan ulos ovesta.

Aurinko paistaa kerrostalon pihakivetykselle.

Hiekkalaatikolla istuu naapurissa asuva yksinhuoltajaäiti Jutta. Hänellä on pieni Toni-niminen poika, joka rakentaa parhaillaan hiekkakakkuja keltaisella leikkiämpärillä.

Varpu pysähtyy tervehtimään heitä.

- Mitä kuuluu, Toni? hän kysyy.

Pörrötukkainen poika ei vastaa. Hän tuijottaa maahan eikä ota katsekontaktia. Toni sairastaa kummallista tautia, jonka nimi on Aspergerin oireyhtymä.

- Se on autismikirjoon kuuluva neurologinen kehityshäiriö, Jutta sanoi kerran. - Se ei ole tauti eikä sairaus, josta pitäisi parantua.



Äitinä hän suree Tonin tulevaisuutta. Poika on kuuden, ja pian alkaa koulu. Ongelmia on paljon. Monesti on vaikeaa, eikä sureminen auta. Täytyy luottaa, että kaikki järjestyy.

Varpu ihailee Tonin tekemiä leipomuksia.

- Nyt tulee hienoja hiekkakakkuja, Toni, Varpu sanoo. - Haarlan ponit söisivät ne hetkessä.

Toni kuuntelee.

- Kyllä Toni tietää hevoset, Jutta naurahtaa. - Etkö tiedäkin?

Poika kääntää ämpärin nurin, ja hiekka valuu ulos. Tonin ilme kiristyy. Hän vastaa äkäisesti:

- Enkä tiedä!

Jutta koettaa olla niin, ettei vastaus satu, mutta kyllä se koskee. Varpu näkee naisen silmissä surumielisyyden. Jutan elämä on rankkaa. Toni ei tunne empatiaa. Hän saattaa ärsyntyä ja murjottaa koko päivän, jos pienikin rutiini keskeytetään tai unohdetaan.

- Me ollaan Johannan kanssa menossa ratsastamaan, Varpu selittää pojalle.

- Tänään onkin kaunis päivä olla hevosten kanssa ulkona. Mutta on aika tuulista, Jutta huomauttaa.

- Se ei meitä haittaa, Varpu hymyilee.

Hän tönäisee kevyesti Tonia käsivarteen.

- Nähdään, Toni! Varpu sanoo.

Poika ei vastaa, mutta katsoo, miten Varpu ja Johanna lähtevät. Sitten Toni päättää jälleen rakentaa hiekkakakkuja.



**V**arpu tähtää aluekisoihin Titanilla. Hänen on saatava oikukas Titan rauhoittumaan ja voitettava sisarensa Johanna esteradalla.

Radalla Varpu joutuu onnettomuuteen. Murtunut solisluu ei ole pahin vamma, minkä onnettomuus aiheuttaa. Pahinta on pelko: Varpu ei halua enää kuulukaan hevosista. Hän näkee jatkuvasti painajaisia. Koko perhe on huolissaan Varpusta. Mutta sitten toipuminen alkaa – hevosten avulla.



Etukansi kuvineen

Eeva Tötterström

184.2

ISBN 978-952-230-791-0



9 789522 307910